

konsulent Sørensen har, idet Hr. Faber har sagt, at han ikke ser nogen som helst Grund til at opretholde Farvningsforbudet, medens Hr. Sørensen kun har svaret, at han er betænkelig ved at gaa med til dets Ophævelse.

Det ærede Medlem sagde, at uanset, hvilket Svar vi vilde faa fra Statskonsulent Sørensen, vilde han være med til at gennemføre Lovforslaget, fordi han havde den Opfattelse, at det var forsvarligt. Dette takker jeg det ærede Medlem for.

Naar det ærede Medlem kunde ønske et nyt Spørgsmaal sendt til Statskonsulent Sørensen, var det, som sagt, fordi det ærede Medlem mente, at naar man nu en Gang havde spurgt, burde man ogsaa have et Svar. Ja, det har man for sin gode Villie! Det var jo nemlig ikke Regeringen, som fandt det nødvendigt, at der blev rettet et Spørgsmaal til Statskonsulent Sørensen, det var en vis Del af Folketingets Udvalg, og alle ærede Medlemmer ved naturligvis, at det var de Medlemmer af Udvalget, som ønskede Lovforslaget standset. Naar jeg da gik med til at spørge Statskonsulent Sørensen, til Trods for at han ikke kunde sende os et skriftligt Svar med udførlig Redegørelse for sit Standpunkt, saaledes at vi maatte nøjes med et telegrafisk Svar, var det blot for at imødekomme det fremsatte Ønske. Naar nu imidlertid hverken det ærede Medlem eller vi andre vil ændre vort Standpunkt, hvorledes et eventuelt Svar fra Statskonsulent Sørensen end bliver, forekommer det mig ikke at have nogen Betydning at afsende et nyt Spørgsmaal derom. Der er vel heller ingen, som tror, at der fra Statskonsulent Sørensen vil fremkomme anden Begrundelse for Modstanden mod Farvningsforbudets Ophævelse end de Indvendinger, som er blevet fremsat Gang efter Gang baade i dette høje Ting og i det andet høje Ting. Naar det ærede Medlem desuden har villet berolige mig ved at sige, at jeg ikke behøvede at nære nogen Ængstelse, thi uanset et saadant Spørgsmaals Afsendelse til Statskonsulent Sørensen vilde Lovforslaget blive gennemført, forekommer det mig ganske unødvendigt at afsende Spørgsmaalet — det vil i Grunden kun være at spille baade Tid og Penge. Statskonsulenten har svaret, at han er betænkelig, men havde han haft nærværdige Betæneligheder, og havde han fundet det nødvendigt at begrunde sit Standpunkt, synes jeg, det havde været hans Pligt at gøre det. Jeg har altsaa ikke nogen Tro til, at der kan fremkomme noget nyt, og da det ærede Medlem, som sagt, har erklæret, at uanset hvilket Svar vi fik, vil

det være muligt at gennemføre Lovforslaget, vil jeg bede det ærede Medlem om at frafalde sit Ønske.

Hauch: Jeg vil villigt indrømme, at jeg har den Opfattelse, at de Synspunkter, som Statskonsulent Faber i London kan gøre gældende, vejer meget mere overfor det Spørgsmaal, her er Tale om, end de Udtalelser, som Statskonsulent Sørensen kan fremsætte. Det har jeg givet Udtryk, og jeg er vedblivende af den Opfattelse, at dette Lovforslag ikke vilde komme i Fare, fordi man erhvervede sig Hr. Sørensens Begrundelse. Naar den højtærede Landbrugsminister vil give det Udseende af, at jeg, uanset, hvordan denne Begrundelse var, vilde være med til at gennemføre Lovforslaget, er det maaske en lidt dristig Slutning. Jeg har gjort gældende, hvad Rigsdagstidende ogsaa vil vise, at uanset Hr. Sørensens Svar vil Forhandlingerne om hele denne Sag føre til, at Loven bliver gennemført.

Den højtærede Landbrugsminister siger: Det har Ministeren for sin gode Villie! At Ministeriet har haft Besværligheder paa Grund af sin gode Villie, er meget muligt — der er jo saa mange, der har haft Besværligheder i Anledning af god Villie, som paa et eller andet Tidspunkt er kommet til Udtryk. Jeg kunde have forstaaet, om Ministeriet havde indtaget det Standpunkt, at det havde erklæret: Vi vil slet ikke stille Hr. Statskonsulent Sørensen et saadant Spørgsmaal, for vi lægger ingen Vægt paa hans Svar. Det var et Standpunkt, der var til at faa fat paa. Men da man nu har spurgt ham og faaet at vide, at han nærer nogen Betænkelighed, og da der er tilstrækkelig Tid — hvad den højtærede Landbrugsminister utvivlsomt ogsaa vil erkende — til at faa disse Betænkeligheder nærmere udtrykt, ser jeg ikke ret godt det forstandige i at afvise Ønsket om en yderligere Forespørgsel. Her er jo ikke Tale om at stille nye Spørgsmaal til Hr. Sørensen. Der er rettet et Spørgsmaal til ham — hvorvidt det har været forstandigt at rette dette Spørgsmaal, skal jeg ikke udtale mig om ved denne Lejlighed —, og Ministeriet kommer ikke bort fra Ansvar i denne Sag ved at skyde sig ind under, at det stillede dette Spørgsmaal for at vise sin gode Villie. Jeg har derfor indtrængende henstillet til den højtærede Landbrugsminister, om Ministeriet ikke kunde vente, indtil Konsulentens Begrundelse forelaa, thi saa vilde hele Spørgsmaalet ligge klarere. Den højtærede Landbrugsminister ser formodentlig ogsaa tydeligt, at hvis man ikke faar dette Svar, før Lov-